

నమోవాక

[నమకమునరు భావానుకర

మేడిచెర్ల ఆంజనేయమూ

త్రివేణి పబ్లిషర్స్, బఁ

మో వా క ము

నమకమునరు భావానుకరణము]

మేడిచెర్ల ఆంజనేయమూర్తి

వేణి పల్లిషర్సు, బందరు.

హక్కులు
గ్రంథకర్తకు

* *

*

ప్రతులు
౧ ౦ ౦ ౦

* *

*

సర్వధారి
శరత్తు
1948

* *

*

మూల్యం
౧ ౮ ౦

* *

*

జానకిరాం ప్రెస్
తెనాలి

శ్రీ॥ శే॥ దేవభర్తుని లక్ష్మయ్య గారు.

పీఠి జ్ఞాపకార్థమై యీ గ్రంథము పీఠి రెండవ తుమారులగు

తొలి పలుకు

సహృదయులకు పంపినములు. నేనీ 'సమోవాక'మును
 గుర్రాధ్యాయ భాష్యావలోకనసందర్భమునఁ గల్గిన భక్త్యావేశ
 మున వ్రాసియుంటిని. ఇయ్యది సమకాలీనకు భావానుకరణము
 కాదు తమే. ఈ పద్యములను వ్రాసికొని నేను లోలోపల
 బాడుకొని పొందిన యానందము చెప్పఁ దగముగానిది. ఇతరు
 లకుఁ బండితులకుఁ గవులకుఁ బలువురకు వినిపించియు వారి
 నానందింపఁజేయుఁ గలిగితిని. ఇట్టి పలువుర ప్రోత్సాహమే
 యీ గ్రంథ ప్రచురణమునకు మూలము. ఈ గ్రంథమును విని
 యానందపడి తమ తండ్రిగారి స్మారకచిహ్నముగను, తమ
 తండ్రిగారిచేఁ బ్రకటింపఁబడిన శ్రీశంభులింగేశ్వరస్వామి కర్పిత
 ముగను బ్రకటింపఁ బూనుకొన్న శ్రీ దేవభట్టుని వెంకటనారాయణగారికిని, అడిగిన వెంటనే నాచుందలి వాత్సల్యాతి రేకమునఁ
 బీతికను వ్రాసియిచ్చిన శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారికిని,
 శ్రమయనక మంత్రమును సస్మరముగ సమకూర్చి పద్యము
 లను ముగ్ధుగ ప్రింటుచేసియిచ్చిన శ్రీ జానకిరాంప్రెస్ వారికిని
 నా ధన్యవాదములు.

ఇట్లు

గ్రంథకర్త

ప్రీతి

మీ నమోవాకమునకు రచయిత శ్రీ మేడిచెల్ల ఆంజనేయమూర్తిగారు, ఇది శతరుద్రీయము, రుద్రాధ్యాయము. ఇది యజుర్వేదాంతర్గతమైనను ఉపనిషత్ప్రధావంతము. ఇట్టి భాగములు తెలుగు చేయుటలోనున్న మూచిత్యము విచారణీయము.

ఒక కథానకముకలదు. పిండిప్రోలు లక్ష్మణ కవిగారు కాఁబోలు భగవద్గీత తెలుగుసేయఁ బోయినారట, ఒకనాఁడు ఒకపండితుఁడు నిండు గోదావరి యీదివచ్చి యాయన యింటనతిధియై విస్తరింపబడు కూర్చుని ఆయాపోఁజనము స్వీకరించలేదట. మీరు నాకొర పరమిచ్చినచో నేను భుజింతుననెను. కవికి వరమిచ్చెను. ఇచ్చి మీ యభిలాషయు చెప్పుఁడనెను. పండితుఁడు (స్వామీ మీరు భగవద్గీత తెలుగుసేయఁ బూనినారట, అది చేయవలదు.) అని. కవి యంగీకరించెను. ఎందుకుచేయరాదు? చేసిన తప్పేమి? వందప్రశ్నలు పుట్టవచ్చును. వేయి సమీక్షాసములు చెప్పవచ్చును.

మంత్రములు మఱియొక భాషలోనికి మార్చినచో తద్గతమైన సామాన్యార్థము వచ్చును. మంత్రశక్తిరాదు. మాతృకయైన మంత్రాక్షరముల యందు, తదక్షర విన్యాసమందు దాని గుంభనయందు మంత్రద్రష్టయొక్క తపశ్శక్తి యిమిడియుండును. కవులయొక్క కవితయందు ఎట్లు శయ్యారీతి పాకాదులు మానసైకవేద్యములై రసజ్ఞ హృదయస్పృక్కులై యుండునో అట్లు మంత్రాక్షరములయందు మహిమ యొకఁడుండును. గుణసహితమైన లౌకికమైన కవిత మానసానందమును ఘటించినట్లు — ఈ ఆనందము వేనిని వానికే అనుభూతి విషయము. ద్రవ్యాదులవలె సర్వజనులకు నేత్రగోచరము కానిది. అట్లే మంత్రగతమైన మహిమకూడ ఉపాసకునకు సనుభవ దశనందునది, చూపింపుమనినచో చూపించునదికాదు. జిజ్ఞాసువు తెలిసికొనఁ దగినది. ధూర్తుఁడు వివదింపవచ్చును. అప్రత్యక్షములన్నియు వివదింపఁ బడుచునే యున్నవి.

ఈనాడు వేదములే తెలుగు సేయబడుచున్నవి. అనేకులు వానిని ఇంగ్లీషు భాషలోనికే తర్జుమాచేసిరి. ఇట్లు చేయబడినందువలన మూల మంత్రమునకేమి నష్టమునిట్లు రావచ్చును. భాషాంతరీకరణమున కేమి లాభమో ముందు తేల్చుకొనవలయునుగదా? మూలము మంత్రము, మార్పు వనము, ఇంతియే భేదము. మంత్రమునకు మహర్షులచే జూడబడినది మహిమ, లోకములు విషయములు, మంత్రము తన్మహిమ లోకద్వారము. ఆ మంత్రద్రష్టయొక్క తపఃపరిణతి నాశ్రయించి యా మంత్రవర్ణోద్గారము జరిగినది. తత్తపోలోకముల నాశ్రయించి యా మంత్రవర్ణ మిశ్రితి కలిగినది. ఋషియొక్క పరిణతమైన తపశ్శక్తినుండి మంత్రము మహిమను లోకములను పొందించును. లోకములైన మంత్రము లేమిచేయును? కవి యొక్క కవితాశక్తి పద్యరూపమున వెలువడి యతని లోకీక భావములను పెంపొందించును. ఆ లోకీకభావ మాపద్యమయము, ఆ మహిమ లోకము లా మంత్రమయములు. ఒకదానికొకటి సంబంధమేలేదు.

ఇంక నీ మంత్రముల తెలుగు సేతయొక్క స్వరూపమెట్టిదో సాతకులు నిర్ణయించుకొన వచ్చును.

కాని లోకీక కవితకు మంత్రమునకు నొక సామ్యమున్నది. అక్షరములు, శబ్దములు, అర్థములు, ఇవి మూడును సామాన్యస్థితిలో సమాన లక్షణములు, ఒక భాషలోనుండి యింకొక భాషలోనికి వచ్చునవి యివి. వచ్చినది కదాయని భాషాంతరీకరణములోని వర్ణ శబ్దార్థములు ఆ భాషకు తగిన ఆ కవికి తగిన శక్తులను దెచ్చికొనకుండ మానునా?

Edurn Arnold అను కవి కాబోలు ఇంగ్లీషులో Letorature అన్న eassy లో Translation అనునది యుండదు అని వ్రాసెను. బైబిలులోని పేర్లుభాషలోని చాలాభాగములు తర్జుమాచేయుటకే వీలులేనివి అనియే ఆయన వ్రాసెను. దీనినిగుఱించి యెంతయో వ్రాయవచ్చును. కాని ప్రయోజనమున్నట్లు తోచదు.

ప్రస్తుత కవి పద్యరచన చక్కనిది. ధారాశుద్ధి కలది, నిర్దుష్టమైనది. ఒక్కొక్కచోట మూలములోనున్న భావము చాలనిచో నీయన మఱికొంత

కలిపెను. భాష్యము దగ్గఱపెట్టుకొని అందులో చెప్పబడిన చాపము సంగ్రహించి సంకలించెను. ఇదిచూడుడు.

అ సౌ య స్తా మ్రో అ రు ణ ఉ త బ భ్రు స్స మం గ లః

ఈమంత్రభాగము నిట్లు తర్జుమాచేసెను.

ఎవరోయీ తొలిప్రాప్తిసం దరుణుడై యీషత్కషాయాత్మ్యుడై
యవల నిష్పింగశవర్ణుడై పిదప నాయా భద్రవర్ణావళిణ
దివిపై వెల్గెడు కర్మసాక్షియనగా నీకంటె వేరొక్కడే
శివ ! నీ వేడిమిసోకనీచ మము రక్షింపంగదే మొక్కెదన్.

ఈ చివరిభాగము మాతృకలోనిది కాదు. కల్పితమో, వ్యాఖ్యాతమో పద్యరచన చేయునప్పుడీ చాధ తప్పదు. సంస్కృత కావ్యములు తెలుగు సేయుటలోనే పూర్వబంధరీ కష్టములు పడిరి. మంత్రమును గురించి చెప్పవలయునా ?

శతరుద్రీయము అను వాకానువాకము మహామహిమకలదిగా చెప్పబడినది. శృశానస్థులు, భస్మచారులు నిరుక్త నియమపంతులు ఒక్కొక్కయనువాకము నొక్కొక్క విధముగా లక్షలాది పురశ్చరణఃలిపి సిద్ధులు పొందుదురని ప్రమాణము. అట్టివానికి తెలుగుసేత యొకవిధమైన యబ్బుడి ప్రోక్తమైన తపస్సుకావచ్చును

లౌకికమైన కవిత దేనినోయొకదానిని అనుసరించి ప్రవర్తించునుకదా? వస్తువు దొరకవలయును. కవులందరు వస్త్రస్వేషణార్థులు. కవిత సాశ్రయము, రసము కథాశ్రయము, పద్యరచన ఏకదేశమాత్రమైనది.

ఈ కవి చక్కని పద్యరచనాశక్తి గలవాడు, భవిష్యత్తులో చక్కని కవితావస్తువు లభించి తనకల్పనాశక్తికి ప్రాశస్త్యము సమకూర్చుకొనుగాక!

జెజవాడ }
20-9-48

ఇట్లు
విశ్వనాథ సత్యనారాయణ,

పండితాభిప్రాయము

నమకమును నా హంకరముగల య శిర్వేగాంతర్గత చువ్రాధ్యాయమును దృష్టిచో నీడికొని శ్రీ మేడిచెల్ల అంజనేయ మూర్తిగారు పద్యరూపముగ రచించిన 'నమోవాకిము' నామూలాగ్రముగ గ్రంథకర్త ముఖమున నే వింటిని. ఈ పద్యములు శ్రోతను భక్తిపరవశుని గావించునవిగ నున్నవి. భాష అలితమై యునార్తమై యలరారుచున్నది. ఈ గ్రంథమున కాంధ్ర సాహస్యతముతో నొక యున్నతస్థానము లభింపగలదని నా యభిప్రాయము.

కొహ్వాట }
5-11-47 }

జటావల్లభుల పురుషోత్తము, ఎం. ఏ.
ప్రిన్సిపాల్, సంస్కృత కళాశాల.

శివాయ గురవేనమః

నమోవాకము

శ్రీ కమనీయమై వివిధరీతుల విశ్వ జగద్గణమునం
దేకతఁ బొల్చి విష్ణు పరమేశ్వర ముఖ్య సహస్రనామముల్
జేకొని లోకము ల్వినుతిసేయ వెలింగెడు రుద్రతేజమీ
లోకమునెల్ల శాంతిగుణ లోలముగన్బొనరించి బ్రోచుతన్.

సరసములై సహృన్నిచయసాంద్ర ముదావహ నవ్యనాట్య వి
స్ఫురితములై సుధామధుర సుందరమంధర ధీరభావనా
నిరతములై కలస్వన సునిస్తుల వృత్తములై చెలంగు వా
గ్గురులు మదాస్యసీమ ననిశమ్ముఁ జనించుత మిన్నుముట్టుచున్.

విద్యను విద్యానిధులను
విద్యాపూజకులఁ గవుల విద్యాపరులన్
విద్యాపోషకులను నే
హృద్యంబుగ హృదయవీధి నెంతును సతమున్.

భారద్వాద పవిత్రగోత్రజుఁడు, నాప స్తంబసూత్రుండుఁ — బ్ర
స్ఫార ద్యాజుషమంత్రపాఠకుఁడుఁ గృష్ణాతీర వా స్తప్యకున్
ధీరస్వాంతుఁడు మేడిచెర్ల కులుఁడు నిష్ఠాగరిష్ఠుండు మా
కారాఘ్యుండును, దండ్రీ నాగయబుధుండా విజ్ఞానిం గొల్చెదన్.

యజ్వులై శాస్త్ర వేత్తలై భ్యాతిఁగనిన
భమిడిపాట్యన్వయులలోఁ బ్రభావఘనుఁడు
సుబ్బయార్యుఁడు తజ్జ్యేష్ఠసుత మదీయ
మాత సుబ్బాంబ భక్తిమై మదినిదలఁతు,

తండ్రి పిమ్మటఁ దండ్రియంతటి యతండ
టంచు నాతండ్రి భక్తిమై నెంచిగొలుచు
నాదు పెదతండ్రి సుబ్బయనామధేయు
నెంతయేనియు భక్తిమై నెంతు మదిని.

నాదు పెదతండ్రి నెట్లట్ల నాదు తండ్రి
యెడల భక్తినిజూపెడు లలితహృదయు
నాదు పినతండ్రి వాత్సల్య మేదురాత్ము
నర్థిమొక్కెద లక్ష్మీనారాయణాభ్యు.

శంకర విజయముఁ గూర్మముఁ
బొంకమ్ముగఁ జెప్పినట్టి పుణ్యని, మామన్
వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శు
భాంకుని మదినెంచెద న్నమంచితభక్తిన్.

నటకుఁడు, వక్త లౌకికుఁ డనర్గళ హాస్యవచో విశేష సం
ఘటన ధురీణుఁడు, నృధుర గానవిశారదుఁ డాంధ్రసాహితీ
పటిముఁడుఁ గృష్ణమూర్తియన భాసిలు నా పినమేనమామ యా
పటుతర బుద్ధిశాలి గురుభావన నెంతు సతమ్ము నాత్మలో.

కొడుకుల్నల్వరు కూతులు న్నలుపురున్ గోకొల్లయౌ సంతతిం
గడు నేత్రోత్సవముంబొనర్పఁగ మహానందాబ్ధి నోలాడు నా
కలతల్లేని విశుద్ధపత్తనుని మత్కాంతాపిత స్థీరునిన్
దలతున్నేఁ బసుమర్తివంశతిలకస్తత్పిచ్చయాభ్యున్బుధున్.

చిలుప్రాయమ్మున విద్వైపై మలచి మచ్చిత్తమ్ము నుత్సాహ సం
భరితు న్నేయుచు నన్ను నభ్యుదయము ల్పావించి దీవించి మా
దురదృష్టాన నరాల మృత్యుముఖమందుంజన్న మజ్జ్యేష్ఠ సో
దరిఁ గామేశ్వరి నెంచెద న్మతి నితాంతంబుం గృతజ్ఞుండనై.

అడఁడు మాటతప్పి తనయంతటియెత్తు ధనమ్ము వోసినన్
 బోఁడొక మోసపుంబనికిఁ బొందఁ దత్పత్తిని రానిదానికిన్
 వీడఁడు గర్మపుంబనులు వేత్తలలో నొకవేత్త యట్టి స
 చ్చీలు మదగ్రజు స్త్వదయసీమల నెంచెద సూరయాభిధున్.

అమరకోశము నాకు నై దేండ్లప్రాయాన బోధచేసిన దయాపూర్ణుఁ బితరు
 రఘువంశమునఁ గొంత, రమ్యతనేర్పిన విబుధు జొన్నలగడ్డ విశ్వనాథుఁ
 బిదపఁ గావ్యత్రయ విజ్ఞానమిచ్చిన చెర్వు నారాయణు శ్రీమహితుని
 భారవిన్దెప్పిన భాగవతులయజ్ఞ నారాయణాఖ్యు శాంతస్వభావు

మాఘకావ్యమ్ముఁ జెప్పిన మాన్యచరితు
 నార్యుఁ నివుకుల సత్వనారాయణాఖ్యుఁ
 బూర్ణ గురుభావమున భక్తిపూర్ణ మతినిఁ
 బ్రస్తుతించెద గురుపరంపరను గ్రమత.

మల్లమపల్లివంశ్యు, బుధమాన్యుఁ, గవీశ్వరుఁ, బండితోత్తమున్
 పుల్లమనోబ్జ ముద్రిత భవు న్గుణామయు మల్లికార్జునా
 భ్యోల్లసితు, న్నదీయ సుతు సుజ్వల ధీబలు వీరమల్లు నా
 యుల్లమునందు నెంతు గురుతోజ్వలభక్తి సుమార్చనావిధిన్.

సకలభాషా తత్వసాగర పారజ్ఞుఁ బహుముఖ విజ్ఞాన పరదువరదు
 ఘనశబ్దశాస్త్ర విద్గణగణ్యు బోధనాధుర్యు రామానుజాచార్యపర్యు
 తత తర్కశాస్త్ర బోధానిధి సాహితీపరు నల సోమశేఖరునిగురుని
 సకలాంధ్ర సాహితీ చాపావిచక్షుణు సమధికు వేంకటరమణురమణుఁ

గవిని బండితుని విమర్శక ప్రధితుని
 ధీరుని స్మరుసింహుని నారసింహుఁ
 బూర్ణ గురుభావమున భక్తిపూర్ణమతినిఁ
 బ్రస్తుతించెద గురుపరంపరను గ్రమత.

ఇప్పగిది నొక్కనాఁ డేను నిష్టదైవ
మాతృపితృముఖ్యకులముఖ్య మాన్యతముల
మఱియుఁ గన్విప్పి నన్నొక మానవునిగఁ
జేసి బ్రోచిన గురువులఁ జిత్తమలర.

తలఁచి పొగడియు మ్రొక్కి చిత్తప్రశాంతి
నున్న నాయందు జగదీశు సన్నుతించు
భక్తిభావమ్ము చెలరేగి రక్తిఁగట్టి
వివశతంగూర్చి తానుగా వెలసె నిట్లు.

వలుసభలలోన దీనిం
జిలికితి బుధులెల్ల మెచ్చి చెచ్చెర నచ్చుం
గొలుపఁగఁ బ్రోత్సహంబిడఁ
దలకొంటిని నేను దద్విధానము నడవన్.

ఇటులుండంగ యదృచ్ఛసీవిధముఁ దా నింతంత యాలించి ము
చ్చటమై నన్నిలిపించి యీ కృతి మహోత్సాహమ్మునన్వించు ను
త్కటమౌ తృప్తిని దేవభక్తుని కులోదారుండు విజ్ఞుండు వేం
కట నారాయణుఁ డాంధ్రవాఙ్మయ రసోత్కంఠుండు నా కిట్లనున్,

చదువరి భాగ్యశాలి సువిచక్షణుఁ డుజ్వల పుణ్యతీర్థ సం
విదుఁడును శంభులింగ గురువిస్తృత బోధలుగన్న విజ్ఞుఁడున్
బదిలుఁడు తేపుమాపు శివ పావన దర్శన నిష్ఠయందు న
భ్యుదయ పరంపరల్గిన యున్నతభావుఁడు లక్ష్మయాఖ్యుఁడున్.

గోళ్లమూడి గ్రామ తల్లజమ్మున రామశాల నిర్మించిన శాంతమూర్తి
శంభులింగేశ్వరస్వామి యాలయమును బునరుద్ధరించిన పుణ్యమూర్తి
మంటప ప్రాకారసహిత కల్యాణ కృద్వితతి నిర్మించిన విబుధమూర్తి
అయ్యన్నకుం బొత్తుఁడై పిచ్చయాఖ్యుని పుత్తుఁడై వెలసిన పుణ్యమూర్తి

న్యాయవర్తికి సత్యనారాయణునకు,
నాకు, నన్నిటఁ దనునోలు నైషికుండు
నైన భద్రయ్యకును దండ్రు, యధికయోగ్య
సీతమకు భర్త, యాతని శీలమిట్లు

కావున నాయన పేరిట
నే వెలయించెదను వేదనిధిసుండిలస
ద్భావముల మీరు జేకొని
దేవస్తుతిఁ జేసినట్టి తీయంపు గృతి.

ముదమున నిట్లాడు అస
ద్భదయునిఁ యా యనఘు పూన్కిఁ దెలియుచు నేనున్
వెదుకంబోయినఁ దీవయె
పదమునకున్ దగిలినట్లు భావించి మదిన్ .

వల్లెయటంచును నేనిటు
చెల్లించితి నాటిమాట చిత్తంబలరన్
వల్లెయటంచును వారిటు
చెల్లించిరి నాటిమాట చిత్తంబలరన్.

షష్ఠ్యంతములు

లలిత హృదంతరునకుమా
కలితునకుం గోళ్యమూడి గ్రామమునందుం
జలచల్లని చూపులతో
వెలసిన శ్రీ శంభులింగ విశ్వేశునకున్.

సకలాధారున కచ్యుతు
సకు శాంతిప్రదునకుం ఘనప్రభునకు భా
వుక వరదనకు న్దన క
ల్పకునకు శ్రీ శంభులింగ పరమేశునకున్.

పరమదయాళున కురగా
భరణునకు న్రాజరాజపదవాచ్యునకున్
బురుషోత్తమునకు గంగా
ధరునకు శ్రీ శంభులింగ ధామేశునకున్.

గౌరీపతికి జగద్రథ
సారథికిఁ బరేశ్వరునకు సర్వజగత్సం
సారునకును నఖిల జగ
ద్వీరునకు న్శంభులింగ విశ్వేశునకున్.

పన్నగ భూషణునకును మ
హోన్నత వృషభాధి రోహణోద్భాసునకున్
బ్రోన్నతభావమునీశ్వర
సన్నతునకు శంభులింగ సకలేశునకున్.

భక్త మనోంబుజ పీఠీ
సక్తునకు న్భావనా వశంవదునకు వే
దోక్తిస్తుతునకును మహా
శక్తునకు న్శంభులింగ జగదీశునకున్.

వ. సభక్తి సమర్పితముగా నీ యొనర్పంబూనిన నమోవాకంబునకు,
బ్రారంభం బెట్టిదనిన —

న మో వా క ము

శ్రీ
న మ క మ్

ప్రథమానువాకః

హరిః ఓం

నమస్తే రుద్ర మన్యవ ఉతో త

ఇషవే నమః ।

నమస్తే అస్తు ధన్వనే బాహుభ్యా

ము త తే నమః ॥

యాత ఇషు శ్చివతమా శివం

బ భూవ తే ధనుః ।

శివా శరవ్యా యా తవ తయా నో

రుద్ర మృడయ ।

యా తే రుద్ర శివా తనూ రఘూరా

పా ప కా శి నీ ।

తయా నస్తనువా శంతమయా

గిరిశంతాభిచాకశీసి ॥

శ్రీ

నమోవాకము

ప్రథమస్తబకము

ఘ. సతులోయీ, భవదీయ రోషమునకు,
 న్వత్సాయక స్వామికి,
న్నతులోయీ, భవదీయ చాపమునకు,
 న్వద్బాహు దండాలకు,
న్నతులో రుద్ర! భవద్ధనుర్విశిఖతూ
 ణమ్ము ల్కుభమ్ముల్గదే,
సతము స్త్రీతయమ్మన న్మముల స
 తౌఖ్యాత్ముల న్జేయవే.

౧

శా॥ ఏదోయీ, యభయంకరమ్ము జనతా
 హింసా విమూరమ్ము నీ
దేదోయీ, శుభమైనరూప, మది, నే
 నీక్షింప వాంఛింతు నా
కోదేవా ! గిరిశా ! ప్రసాదనిధియై
 యున్నట్టి త్వద్దేహ మే
దేదీ చూపుము చూపు మెల్ల పుడు స్వా
 మీ ! రుద్ర ! భద్రాత్మకా !

౨

యామి^Iషుం గిరి^Iశంత హస్తే^I

బిభర్ష్య^Iస్తవే^I ।

శివాం^I గిరి^Iతతాం^I కురు మా హి^Iగుం నీ^I

పురుషం^I జగత్^I ॥

౪

శివేన^I వచసా^I త్వా^I గిరి^Iశాఢ్ఘా

వదామసి ।

యథా^I న స్సర్వ^Iమిజ్జగదయత్స్మగుం

సుమనా^I అసత్^I ॥

౫

మ. శయనింతోయి, గిరీంద్రమందు జగము
 స్నోభ్యాలఁ దేలింతు ప
 ప్రియుల స్నాశముసేయ నీకరమున
 స్వేల్గొందు సహృదయము
 స్వయతో మాయెడ శాంతినుండునటుల
 స్వల్పస్థదే రుద్ర ! య
 త్వయము స్మార్పకు మాకు, లోకమున కీ
 శా ! యద్రాట్పాలకా.

౩

శా. ఆలింపస్థదవోయి, మామొట లప
 ర్ణాధీశ ! యీశా ! దయా
 శీలు నిన్నుఁ బ్రసన్నుఁ జేసికొని ని
 న్నేరంగ భద్రమ్మలౌ
 నాలాపాల నుతింతుమో గిరిశ ! రు
 ద్రా ! మేము, మానేల రో
 గాలన్బీదనుబొందకుండ సుమన
 స్కంబొనటుత్సేయవే.

౪

నమకమ్

అ^Iధ్య^Iవో^Iచ ద^Iధి^Iవక్తా^I ప్ర^Iథ^Iమో^I
దై^Iవ్యో^I భి^Iషక్^I ।

అ^Iహీ^I గు^Iశ్చ^{II} స^{II}ర్వా^I స్త^Iంభ^Iయ^{II} స^{II}ర్వా^Iశ్చ^I
యా^Iతు^Iధా^Iన్యః^I ॥

అ^Iసౌ^I య^I స్త్రా^Iమో^Iఅ^Iరుణ^I ఉ^Iత^I బ^Iభ్రు^I
స్స^I మ^Iం గ^Iలః^I ।

శా. నీయాజ్ఞ ల్గిరిగీతలీ జగతికి,
 న్నీవేకదే యెల్లదై
 తేయారాతి సభ స్ప్రసిద్ధుడవు, త
 ద్వేవాళికి న్నీవె కా
 ధ్యేయుండై నను నేతవై న, శివ : నీ
 వే కావె రోగావళి
 న్మాయింప స్గల పెజ్జు, వీజగతికి
 న్నున్మిన్నగాఁ దెల్పువే.

౫

కం. ప్రూరం బగు హింసాక్రియ
 నోరావ స్తగము దిని తనూబలి మెనఁ గ
 స్పృహమునఁ దిరిగెడు దే
 వారుల, వ్యాళములఁ బట్టి పల్లార్పఁగదే.

౬

మ. ఎపరోయీ, తొలిప్రొద్దునం దరుణుడై
 యీషత్కషాయాత్ముడై
 యవల, నిప్పింగళ పర్ణుడై పిదప, నా
 యా భద్రపర్ణావళి
 నివిపైవెల్గెడు కర్మసాక్షియనఁ గా
 నీకంటె వేరొక్కఁడే,
 శివ : నీవేడిమిసోకనీక మము ర
 క్షింపనదే మ్రొక్కెదన్.

౭

యే చేమాగుం రుద్రా లభితో దిక్షు
 శ్రితా స్సహస్రశోవైషా గుం
 హే డ ఈ మహే ॥

2

అ సా యో నసర్పతినీలగ్రీవో
 వి లో హి తః ।
 ఊ తై నం గోపా అదృశన్నదృశ
 న్ను ద హ ర్యః ॥
 ఊ తై నం విశ్వా భూతాని సదృష్టో
 మృ డ యా తి నః ॥

9

9

ఛా. చంపశ్మిప్రజమెచ్చులోయి, భువిపై
 నేదిక్కునఱ్ఱుచిన
 న్నిరంధ్రమ్ముగఁజుట్టి వెల్గెడిని వ
 ర్తింపంగ రాకుండఁ, ద
 న్నిరేణాస్త సమాగతమ్ము లరయ
 న్ని రూపముతాదె, త
 ఛా రమ్మింతని తెల్పమాతరమె, రు
 ఛా : యెన్నిజన్మలకున్,

౯

మ. అది నీమూర్తియరాదె, యాకసమునం
 చాదిత్యనామంబుతో
 సుదయం బస్తమయం బనంబడు క్రమం
 బొప్పార వెల్గొందు, న
 య్యది కాదే, జడచేతన వ్రతతితో
 నాబాలగోపాలము
 స్వవయందై కనిపించి బ్రోచు, గఱకం
 తా : సర్వభద్రప్రియా !

౯

స^Iమో^I అ^Iస్మ^I నీ^Iలగ్రీ^Iవాయ^I స^Iహ^Iసా^Iక్షాయ^I

మీ^I ధు^{II} పే^I ।

అ^Iథో^I యే^I అ^Iస్య^I స^Iత్వా^I నో^I హం^I తే^Iభ్యో^I ॥

క^I ర^I ం^I న^I మ^Iః ॥

ప్ర^Iము^Iంచ^I ధ^I న్వ^Iస్త్వ^Iము^Iభ^Iయో^I

రా^Iర్షి^I యో^I జ్ఞా^Iన్యో^I ।

యా^Iశ్చ^I తే^I హ^Iస్త్వ^I ఇ^Iష^Iవః^I ప^Iరా^I తా^I

భ^I గ^I వో^I వ^I ప^I ॥

అ^I వ^I త^Iత్య^I ధ^Iన్వ^Iగ్ం^I స^Iహ^Iసా^Iక్ష^I

శ^Iతే^I ఘ^Iధే^I ।

ని^Iశీ^Iర్య^I శ^Iల్య^I నా^Iం^I ము^Iఖా^I శి^Iవో^I న^I

స్మ^I మ^I నా^I భ^I వ^I ॥

౧

౧౦

౧౧

౧౨

శా. ఏమోయీ, గళమందు మచ్చబడె, నం

దేమే విషంబంటెనా ?

యేమోయీ, నిలువెల్లఁ గన్నులఁట, యే

మేరూపు మార్పొందెనా ?

ఘామింజల్లఁగఁ జేయుచుందువఁట, తే

పున్నాపు వర్షాశితో,

నేమోయీ, వరుణాత్మ ! నీకునతులో

యీ ! నీదు భృత్యాశికిన్.

౧౦

మ. విడుమీ నీవిలుత్రాటు వింటికొసల

నెప్పెల్లఁ దూలంగ, వే

విడుమీ నీ కరమందు భీషణముగ

నె్వల్గొందు నబ్బాణము,

నైడఁగా రాఁపిడిపెట్టి బాణముఖము

ప్రీతూణమందుంచి, మా

యెడ భద్రుండపుకమ్ము రుద్ర ! శివ ! దే

వేంద్రా ! ప్రతూణాంచితా !

౧౧

విజ్యం ధనుః కపరినో విశిల్వో

బాణవాగుం ఉశ ॥

అనేశన్న స్యేషవ ఆభురస్య

ని షం గ ధి ॥

౧-౨

యా తే హేతిర్మధుష్టమ హస్తి

బభూవ తే ధనుః ॥

తయాఽ స్మన్విశ్నత స్త్వమయక్మయా

ప రి భృజ ॥

మ. జడలన్దాల్చినమూర్తితో, మఱియు వి
 జ్యంబైన చాపంబుతోఁ,
 గడుముక్కుల్చెడి మొక్కవోయిన శరౌ
 ఘంబుల్విపర్యస్తమై
 పడియుండంగ, నలంక్రియార్థముగ సం
 భాషించు తూణమ్ముతో,
 జడదారీ : కనిపింపరాదగవె, య
 శ్రాంతంబు మాకండ్లకున్.

౧౨

మ. కరుణార్ద్రంబగు దృష్టి సర్వజన కౌం
 ష్టర్చునో యీశ్వరా !
 కరమున్నీకరమందు వెల్గెడు మహా
 ఖడ్గాది శస్త్రాశితో,
 సురుశోభావిభవాకరంబగుచుఁ బె
 ల్గొప్పారు చాపంబుతోఁ,
 బరిరక్షింపఁగ రాఁగదోయి ! మము సం
 భద్రమ్ములన్సర్వదా.

౧౩

^Iనమ^Iస్తే ^Iఅస్త్యాయుధాయానాతతాయ

^Iధృ ^{II}ష్ణ ^Iవే |

^Iఉ ^Iభా ^Iభ్యాముత ^Iతే ^Iనమో ^Iబాహుభ్యాం

^Iత ^Iప ^Iధ ^Iస్వ ^Iనే ||

శా. వింటిన్వీడిన శాంతమూర్తి, త్రుటిలో
 విశ్వంబు సర్వంబుఁ దా
 నొంటిన్గాల్పఁగలట్టి జెట్టి, భవదీ
 యోద్ధండపాణినిరం
 బుంటన్నేర్చినమేటి, నీశరము, మ
 మ్మో రుద్ర ! యైప్పుడు
 న్గంటి నె్రప్పఁగఁగాఁచు, దానికి నమ
 స్కారంబుఁ గావించెదన్.

౧౪

మ. పదివేలోయి, నమస్కృతుల్కివ ! భవ
 ద్భాహు ద్వయీపీఠికి,
 న్పదివేలోయి, నమస్కృతుల్కివ భవ
 ద్భాణాసన స్వామికి,
 న్పదివేలోయి నమస్సులీశ్వర భవ
 త్పదారుణాజ్ఞాలకు,
 న్పదివేల్ము ప్పదివేల్మచుస్సులు భవ
 ద్భా స్వద్దయా బుద్ధికిన్.

౧౫

ప^Iరి^Iతే^Iధన్వ^Iనో^Iహే^Iతి^Iరసా^Iస్వ^Iనా^Iక్తు^I
 వి^Iశ్వ^Iతః^I |
 అ^Iథో^Iయ^Iఇ^Iషు^Iధి^Iస్త^Iవా^Iరే^Iఅ^Iస్మ^I
 న్ని^Iధే^Iహీ^Iత^Iం^I ||

ఇతి నమకే ప్రథమానువాక

స్సమాప్తః ||

మ. విడుచుంగావుత నీ కరాంచిత ధను

ర్విస్యస్త బాణాస్యమె

ప్పుడు మమ్ముం, భవదీయ తీక్షణర సం

పూర్ణమ్ము తూణీరము

స్గడు దూరమ్ముగుఁగాత మాకుఁ, బరి ర

జె దక్ష ! నీసర్వమం

గళ దేహమ్ముది మమ్ము నిత్యమును సా

జెత్కారమై చోచుతన్.

౧౬

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన ఆంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

బ్రథమస్తబకము

సమాప్తము

శ్రీ

న మ క మ్

ద్వితీయానువాకః

హరిః ఓం

న మో హిరణ్యబాహవే ననాన్యే
దిశాం చ పతయే నమః ॥

నమో నృక్షేభ్యో హరికేశేభ్యః
పశూనాం పతయే నమః ॥

నమ స్సస్పింజరాయ త్వష్టిమతే
పథీనాం పతయే నమః ॥

నమోబద్ధశాయ వివ్యాధినే
న్నానాం పతయే నమః ॥

(శ్రీ)

నమోవాకము

ద్వితీయ స్తబకము

మ. పసలన్నించు పసిండియాభరణము

ల్పాహుద్వయిద్దాల్చునో

యసమేక్ష : నతులోయినీకు, బహుసే

నాధ్యక్ష : యోయీశ : యో

దెసలన్నాచెడు ప్రోడ : నీకివె నతు,

లేవా : నమస్కారము,

ల్పసరాకుం జడలస్థరించు ద్రుమరూ

పా : యో పశూనాంపతీ :

౧౭

చం. అనుమ రక్తపీతహృద

యంగమ వర్ణ విశేష చిత్రిత

ప్రణుత తృణస్వరూప : జన

పావనమార్గగతాధినాథ : ని

స్ఫ్రీణుతి యొనర్తురా, వృషభ

వాహన : శత్రుజనార్దనా : దయా

గుణగణనీయ : యన్నపతి :

కూరిమి నీకు నమస్కరించెదన్.

౧౮

నమో హరి కేశాయోపవీతినే

పుష్పానాం పతయే నమః ॥

౫

నమో భవస్య హేత్యై

జగతాం పతయే నమః ॥

౬

నమో రుద్రాయాత తా వి నే

క్షేత్రాణాం పతయే నమః ॥

ఉ. తుమ్మెద తెక్కల నెగడి
 తోచెడి నల్లని కుంతలమ్ములం
 దమ్ములఁగుల్క, జన్నిదము
 తత్తశలాడుచు మీనుమీనమ
 ట్టిమ్మును గూర్చ, శిష్ట పర
 మేశ్వరమూర్తిని బొల్చు నీదు రూ
 పమ్మున కేను మ్రొక్కెదను
 స్వామి ! దయాంబుధి ! చంద్రశేఖరా !

౧౯

మ. భవబంధమ్ములకుం గృపాణమవు, స
 ర్వప్రాణి లోకేశ్వరుం ,
 డవు, మాళోకములెల్లఁ బాపెడు దయా
 న్యాయైక శీలుండవున్,
 స్తవనీయంబగు చాపమెత్తి జగముల్
 శాంతస్థితిం బ్రోచురా
 జవు, దేహమ్ముల కెల్ల నీశుఁడ, వ నీ
 శా ! మన్నమస్కారముల్.

౨౦

^I
 నమస్సా_Iతాయా^Iహం_Iత్యా_Iయ
^I
 వనా_Iనాం^I పత^Iయే_Iనమః^I ॥

౪

^I
 నమో_Iఽహి^Iతాయ_I సపత^Iయే
^I
 వృ_Iక్షా_Iణాం^I పత^Iయే_Iనమః^I ॥

౫

ఉ, సారథివై జగద్రథముఁ
 జక్కఁగఁ దోలెట, పెందు నెప్పుడే
 నేరికరంబున నెడ, వ
 హీనవనస్పతి మంజుశాట వీ
 చారము ముద్దుగ నెనిచి
 పాలన సేసెడు తోటమారి ! వీ
 నేటిమినే సుతింపఁ గల
 నే కలనేని ? సమస్కరించెదన్.

౨౦

మూ తరుణులౌ సరుణారూణ ద్యుతి దిగం
 తమ్మందునందాకఁ బ్ర
 స్ఫురియింపన్వేలిగించి, యన్నియెడల
 సూచిత్వాకృతిన్దోచుచు,
 స్థరణస్సర్వజగమ్ము లేలెదవు, వృ
 ష్ట స్వామి ! నిన్నెప్పుడే
 నెఱుఁగన్జాలుదురా ! నతుల్విసుతురా
 హఠా ! జగద్రక్షకా !

౨౧

^Iన^Iమో ^Iమం^Iత్రి^Iణే^I వా^Iణి^Iజాయ
^Iక^Iక్షా^Iణాం^I ప^Iత^Iయే^I న^Iమః^I ॥

౧౦

—

^Iన^Iమో ^Iభు^Iవం^Iత^Iయే^I వా^Iరి^Iవ^Iస్కృ^Iతా
^Iయా^Iష^Iధీ^Iనాం^I ప^Iత^Iయే^Iన^Iమః^I ॥

౧౧

ఉ. రాజసభస్సమంత్రి యస

రాజిలి వర్తకలోకనాయక

వ్యాజముతోడ, నాపణము

నందు వసించి, నికుంజవల్లరీ

రాజిని బ్రోచుపొంటె వన

రాజని నిల్చెద,వార ! నీదు న

వ్యాజ కృపాగుణమ్మునకు

హద్దొకఁ డున్నదె ? జంద్రశేఖరా !

౨౩

చం. సకలజగద్గణమ్ములకు

ప్రప్తవు, సర్వధనాధ్యవస్తు జా

తికి గణుతింపఁ గర్తవు, మృ

తిం గెలిపించెడి యోషధి ప్రభా

ప్రకరముపాలిదేవుఁడవు,

పాపసగణ్యగుజై కభూష ! నీ

ప్రరటమహత్వపద్ధితి య

పారమురా, గనఁ జంద్రశేఖరా !

౨౪

సమకమ్

సమ ఉచ్చోహాయ
—

ఆ క్రంద యతే ।

పత్తీనాం పతయే సమః॥

౧౩

చం. కుధరములెల్లఁ గ్రక్కదలఁ,
 గ్రుంగధరాతలమెల్ల, మ్రోయు త
 ద్ర థగజసైంధవాదివరి
 రబ్బి మహత్తరవై రివాహినీ
 మధనసముత్థితోచ్చలద
 మానుష భీషణఘోషణార్భటుల్,
 విధివగు నీ విలాసగుణ
 లీలలటంచు నమస్కరించెదన్,

౨౫

ఉ. బాణకృపాణపాణులయి,
 పాయకశత్రుల సైన్య సంహతుల్
 భూనభముద్దెసల్మఱచి
 భోరనయార్చుచుఁ బారునట్టు ల
 క్షీణ పరాక్రమములొలి
 కించెడి వీరుల బీరమెల్ల, నీ
 పూనిక లేకదక్కునె ? య
 మోఘ పరాక్రమ ! చంద్రశేఖరా !

౨౬

నమకమ్

నమః కృతస్న వీతాయ ధానతే
సత్యనాం పతయే నమః॥

౧౩

ఇతి నమరే
ద్వితీయానువాచ
స్సమాప్తః॥

మ. అరదంబు, స్విరదంబు, సశ్వమునులే

కవ్యాహతి నిశ్వముల్

స్థిరలీల నెలువంగఁ జాలెడు పదా

తీ : నీకివేరా నతు,

ల్కబకంతా : కవదావృతాంగ : యరిచ

క్రక్షోభకారీ : శివా :

ఛరిణన్మ న్భగవారిఁ గాచెడి దయా

సాంద్రా : నమస్కారముల్.

.. ౨౭

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా

య్యని ద్వితీయతనూభవుండైన అంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమునందుఁ

ద్వితీయస్తబకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ త్ర మ్

తృతీయానువాకః

హరిః ఓం

నమ స్సహమానాయ నివ్యాధిన

ఆవ్యాధి నీనాం పతయే నమః ॥

నమః కకుభాయ నివంగితే

స్త్రీనానాం పతయేనమః ॥

(శ్రీ)

సమోవాకము

ప్రతీయ స్తబకము

చం. నెపడు జగద్విరోధుల స

హింపక, నిచ్చలు వారి వెంబడి

స్థలి పరాభవించునొ, స

దా, ప్రసర తృకలాయుధాశితో

నెపడు విరోధుల న్దునుము,

నెప్పడు శత్రుగజేంద్రమారణ

ప్రపణజనేశుఁ దాప్రభుని,

ఛద్రుని నిన్గొలుతు స్మహేశ్వరా :

౨౮

చం. జగములకెల్ల ముఖ్యుడను

సద్యశమందుట, శత్రుపాణివై

యగణిత శౌర్యరాశి యను

నట్టి యశమ్మును గొంట, మేలె యొ

వెగటుడనంపుఁ దెక్కలులు

వెంటఁజరింపఁగఁ జోరరాజువై,

జగములదోతువేమి యిది ?

సర్వజగత్ప్రభు : చంద్రశేఖరా :

౨౯

నమకమ్

I I
నమో నిషంగీణ ఇషుధిమ శే

—

—

—

—

I I I
తస్కరాణాం వతయే నమః ।

—

—

ఉ. నారిబిగించి వింటను, ఘ

నంబుగ టంకృతి సల్పి, వాడియౌ
నారస, మందుఁ యీన్పుటకు

నై, కర మల్లనఁ మాణదేశమున్
జేయచు, నీదుశౌర్యగుణ

చిహ్నితమూర్తికిఁ, బాణియుగ్మమున్
జేరిచి మ్రొక్కెదన్, విబుధ

సేవిత : శంకర : చంద్రశేఖరా :

౩౦

మ. పట్టపగ ల్విచిత్రగతిఁ

బిట్టణసీమలఁ జొచ్చి, యిండ్లలో
గుట్టులు పుట్టులున్నెమికి,

కోటులు కోట్లు ధనమ్ము లల్లఁ జే
వట్టి, యదేమియన్న నరు

ప్రాణముతీసెడి చోరవర్గము,
న్నెట్టన నేలుదంటవట,

నిన్ను మఱేమనఁ జంద్రశేఖరా :

౩౧

నమకమ్

నమో^I వంచ^I తే^I వరివంచ^I తే^I
I I

స్తాయూనాం^I పతయే^I సమః^I ||
I I

మ. ఒకశ్రీమంతునియొద్ద నాపునటు లెం
తో సమ్మిక నేరి, త

త్సకలార్థ క్రయవిక్రయాదులను స్వే
చ్చ మ్మించి సాధించి, పా
యక తత్తత్క్రియలందు నందిన ధనం
బవ్యాహతి న్నొందు వం
చకుడైన, న్భవదాజ్ఞలేని జనుడే, :
స్వామీ ! జగన్నాయకా ?

౩౨

చం. అనిశము నాపునటు ధని
కావళియొద్దను జేరి, వీలుమై
ఘనధనధాన్య సంపదల
గైకొను తెక్కలిపిండుకెల్ల, నీ
కనికరిమో, సుమంత్రణమొ
గల్గక యంతటిశక్తి గల్గునే ?
యనుదినముం భవత్పదము
లంటి నమింతును, జంద్రశేఖరా !

౩౩

నమకమ్

^I
నమో ని ^Iచే ర ^Iవే పరిచ రాయా
_I _I

^I
అరణ్యానాం పతయే ^Iనమః ^I॥
_I _I

౫

చం. ధనికులపజ్జ భృత్యునివి
 ధంబున నిల్చి, తదీయవస్తువా
 హనతతి దొంగిలించు మతి
 నారయు నీకు నమస్సు, నిత్య మా
 పణములఁ జోరరూపమున,
 వర్తకముఖ్యుల ధాన్యసంపదల్,
 గొనఁబరికించు నీకుఁ, గడుఁ
 గూర్మి నమస్సొసరింతు నీశ్వరా !

౩౪

౪. స్పీతారణ్యపథానఁ బాంధజనముం
 వీడించి, తత్సర్వము.
 స్థితిస్వీడుచు దోచుచోరతతికి
 స్థియండయో, దండయో
 వ్యాధింపం బడఁ జోలు నీ మహిమలూ
 హతీతముల్బంకరా !
 చేతుల్మోడిచి నీకు మ్రొక్కెదను, ని
 స్సమప్రభావాంచితా !

౩౫

నమకమ్

సమస్సకావిభ్యో జిఘాగుంసదోభ్య
ముష్ణతాం పతయే నమః ॥

సమోసిమదోభ్య నక్తంచరదభ్యః
ప్రశ్నతానాం పతయే నమః ॥

—

చం. కరమున వజ్రమూని, తన

కాయముఁ గాచుకొనంగఁ జూచు నో
యరసిక వేషధారి : జన

హంతృవపుర్వజు ధారి : యోహరీ :
కరములుమోడ్చి మ్రొక్కెదను.

గళ్లమునం గల ధాన్యవర్గ మ
బ్బరముగఁ దోచు దొంగల న
మూహము పాలిటి నాయకోత్తమా :

౩౬

ఉ. చొర్యముపొంటె, ఖడ్గ మని

శమ్మును బాణీని బూనియుండు దు
ష్టాచార్య విశిష్ట చోరుఁడన.

రాత్రులఁ బ్రాణుల బాధవెట్టి దు
శ్చర్య తొనర్చు చోరులన,

సర్వజగజ్జన మారణక్రియా
ఘర్ములపాలిరాజువన.

ధూర్జటి : నీవయటంచు మ్రొక్కెదన్.

౩౭

తమకమే

9

సమ ఉత్తి పి జ్ఞే

గి రి చ రా య

కులుంచానాం పతయే నమః॥

9

చం. శిరమునఁ బాగఁ జుట్టి, మృదు
 చేలముల న్నెఱసిటుగాఁగ మై
 నటయిక దిద్ది, మీనముల
 నట్టిటు కోరలువారఁ ద్రిప్పి, నా
 గరకునిమాడ్చి, యల్లియల,
 గండ్రలెఱుంగనివారి వంచనన్
 బలపెడి చోరరూపు, నిను,
 బల్మఱు మ్రొక్కెదఁ జంద్రశేఖరా :

౩౮

ఉ. కొండలయందుఁ గట్టియలఁ
 గొట్టుకొనం దిరుగాడువారి ను
 ద్దండత నాక్రమించి పరి
 ధానము లూడ్చెడి చోరులన్న, భూ
 ఖండము, లిండు, లాక్రమణ
 గాఁ గొనుచోరులనేత యన్న, నీ
 గండుతనంపు మూర్తులని,
 గాటపు భక్తి, నమస్కరింతురా :

౩౯

నమ ఇషుమదోభ్యః

ధన్వావిభ్యశ్చ వో నమః॥

నమ ఆతన్వానేభ్యః

ప్రతిదధానేభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౦

నమ ఆయచ్చదోభ్యః

విస్మజదభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౧

సమాఽస్యదోభ్యః

విధ్యదభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౨

ఉ, బాణమున్దరియించు నీకివె నతు,
 ల్పాణాసనము ల్పదా
 పాణింబూనెడు నీకివె నతులు, చా
 పమ్మెక్కిడన్గోరు నీ
 లే నిందారెడు భక్తిమొక్కెడ, శర
 మ్మేయంగఁ జాపాసనం
 భాసముం బొసరించు నీకు నతి, రు
 ద్రా ! సర్వలోకేశ్వరా !

౪౦

శా. బాహుకర్పణసేయు నీకివె నతుల్,
 బాణప్రయోగక్రియా
 మూనిప్రజ్ఞఁడవైన నీకునతు, ల
 య్యు గ్రంథు బాణము ల
 క్ష్యాసంబోజన నేయు నీకు నతి ల
 ష్యము స్వ్యధమ్మంచు పీ
 తోనిస్సీమ దయాభిషంగ : నతు లె
 న్నో జేసెద. నృంకరా !

౪౧

నమ ఆసీ^Iనేభ్య^I

శ్చయా^Iనేభ్య^I శ్చ^I వో^I నమః॥

౧౩

నమ స్వ^Iపదో^Iభ్య^I

జాగ్ర^Iదభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౪

నమస్తి^Iష్ఠదో^Iభ్య^I

ధావ^Iదభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౫

నమస్స^Iభా^Iభ్య^I

స్స^Iభా^Iవతిభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౬

నమో^{II} అశ్వే^{II}భ్యో^{II}

శ్వ^Iపతిభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౭

ఇతి నమకే
తృతీయాసువాక
స్సమాప్తః॥

శా॥ ఆసీనాత్ము, శయానరూపుఁ దత ని
 ద్రానంద మగ్నాత్ము, ను
 ల్లాస ప్రాకృత జాగ్రదాత్ముని బదా
 లంబు, న్వరా ధావకున్
 శ్రీసంపన్ను, సభాస్థితాత్ముని, సభా
 శ్రీనాథు, నశ్వాత్ము, న
 శ్వా సంఖ్యాకగణప్రభు,న్నిను నమో
 వాకమ్మున న్నొల్చెదన్,

౪౨

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా
 ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
 మూర్తిచేత రచింపఁబడిన
 నమోవాకమ్మునందుఁ
 దృతీయ స్తంభకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ క మ్

చతుర్థానువాకః

హరిః ఓం

^Iనమః ^{II}ఆవ్యాధినీభ్యో

^Iవివిధ్యస్తీభ్యశ్చ ^Iవో ^Iనమః॥

౧

^Iనమ ఉగణాభ్య

^Iస్త్రగుంహతీభ్యశ్చ ^Iవో ^Iనమః॥

౨

^Iనమో ^Iగృతేభ్యో

^Iగృతస్పతిభ్యశ్చ ^Iవో ^Iనమః॥

౩

(శ్రీ)

నమోవాకము

చతుర్థస్తబకము

మ. మొగుతున్నేతు, లశాంతి కారణములై,

భూతాకృతుల్దాల్చి మా

జగమెల్లప్పుడుఁ, బీడముంచెడి భవ

చ్చక్తిస్వరూపాలకు,

నొగుతున్నేతు, లనేకరీతుల మహా

భూతాకృతుల్దాల్చి, ఊ

జగమున్సర్వముఁ, బీడముంచెడి భవ

చ్చక్తిస్వరూపాలకున్.

౪౩

మ. నతులోయీశ్వర ! సప్తమాతృకలకు,

న్వచ్చక్తిరూపాలకు

న్నతి దుర్గాది గణాంతరస్థములకు,

న్వచ్చక్తిరూపాలకు

న్నతులోయీ ! విషయప్రసక్తి బహుళాం

ధప్రాణి వర్గాలకు,

న్నతి తత్త్వద్విషయప్రసక్త జన బృం

దస్వామి వర్గాలకున్.

౪౪

నమో వ్రాతేభ్యో

వ్రాతవతిభ్యశ్చ వో నమః

౪

నమో గణేభ్యో

గణవతిభ్యశ్చ వో నమః॥

౫

నమో విరూపేభ్యో

విశ్వరూపేభ్యశ్చ వో నమః॥

౬

నమో మహద్భ్యో

క్షుల్లకేభ్యశ్చ వో నమః॥

౭

నమో రధిభ్యో

రధేభ్యశ్చ వో నమః॥

౮

నమో రధేభ్యో

రధవతిభ్యశ్చ వో నమః॥

౯

మ. నతి నానావిధ జాతిసంఘములకు,
 న్ద దృర్త్ర సంఘాలకు,
 న్నతిదేవానుచరస్వరూపములకు,
 న్దన్నేత్రవర్గాలకు,
 న్నతి నగ్నాది విరూపసంఘములకు,
 న్ద ద్విశ్వరూపాలకు,
 న్నతులైశ్వర్య సమేతమూర్తులకు, ద
 న్నష్ట స్వరూపాలకున్.

౪౫

మ. నతి నానా రథికప్రకాండమునకు,
 న్దలుప్త వర్గాలకు,
 న్నతి నానారథరూపధారులకు, ద
 న్నాథ స్వరూపాలకు,

న మ స్సే నా భ్య

స్సేనాసిభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౦

నమః క్షత్రుభ్య

స్సంగృహీతృభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౧

నమస్తక్ష భ్యో

రథకారేభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౨

నమః కులాలేభ్యః

కర్మా రేభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౩

నమః పుంజిష్టేభ్యో

నిషాదేభ్యశ్చ వో నమః

౧౪

న్నతి సేనాళికి, సైన్యనాథులకు, చూ
 నప్రమత్వము. లృంకరా !
 నతి నీనీరథ శిక్షకాకృతులకు,
 న్ద త్సూతరూపాలకున్.

౪౬

సీ. వందనమ్ములు. శిల్పివరరూపధరులార !
 వరరథకరులార ! వందనములు
 వందనాలు, కులాలవంశసంభవులార !
 వరతోహ కరులార ! వందనములు
 వందనమ్ములు, పక్షివర్గఘాతుకులార !
 వనచరాంతకులార ; వందనములు

నమ ఇషు కృదోభ్య

ధన్వకృదభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౫

నమో మృగయుభ్య

శ్వనిభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౬

నమ శ్వభ్య

శ్వపతిభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౭

ఇతి నమకే

చతుర్థానువాక

స్సమాప్తః

వందనములు, శరవర్గకారకులార !

వరధనుష్కరులార ! వందనములు

తే. గీ. వ్యాధకుల సముద్భవులార ? వందనములు

శ్వానరక్షణపరులార ! వందనములు

శ్వానసుశరీరధరులార ! వందనములు

వందనాల్మీకు శివులార ! వందనములు.

౪౩

ఇదిమేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

జతుర్థస్తంభకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ క మ్

పంచమోనువాకః

హరిః ఓం

నమో భవాయచ రుద్రాయచ॥

౧

నమ శ్శర్వాయచ పశుపతయేచ॥

౨

—

నమో నీలగ్రీవాయచ శిశికంఠాయచ॥

౩

నమఃకపర్దినేచ వ్యూఘ కేశాయచ॥

౪

నమోవాకము

పంచమస్తంభకము

మ. ఎవఁడీ లోకముల న్సృజించు భవుఁడో,
యెవ్వఁడు మాళోముల్
ద్రవీయింపించెడి రుద్రుఁడో, యెవఁడు ఘో
రాల్లె న పాపాలనే
నిపురంజేయఁగలట్టి శర్వుఁడో, యెవం
డీ జ్ఞానశూన్యప్రజా
నివహంబేదునొ, యట్టియోపశుపతీ !
నీకున్నచుస్కారముల్.

౪౮

చం. గళము సగమ్మున నిష్పము
గల్గినయోగరకంఠమూర్తి ! త
ద్గళము సగమ్మునన్నితిమ
గల్గిన యోశితికంఠమూర్తి ! యో
లలితజటావిలాసగుణ
లాంచింత ! యోయికపర్ది ! నీకీదే
పొలుపుగఁ గేలుమోడ్చెదను,
ముండిత కేశయతిస్వరూపుఁడా !

౪౯

నమస్సహస్రాయాః శతధన్వనేన

౩

నమోగిరిశాయచ శిషివీషాయచ

౬

నమో మిథున్తమాయ చేషుషు తేన॥

౭

నమో హ్రస్వాయచ వానునాయచ॥

౮

నమో బృహతేచ వర్షీయనేచ॥

౯

నమో వృద్ధాయచ సంవృధ్వనేచ॥

౧౦

నమో అగ్రీయాయచ ప్రథమాయచ॥

౧౧

మ, ఒకచోఁ గన్నులు వేయిటన్నిలుతో : వే
 రొక్కంట వేబాహుల
 వ్రప్పకటింతో ? యొకమారు పర్వతముపై
 భాసితో : యొందొక్కటన్
 సకలంబందు వసితో ? యొక్కయెడఁ బ
 ర్జన్యాకృతి న్దాల్తువో ?
 సకలేశా ! యిషుహస్త నీకిదె నమ
 స్కారము గావించెదన్,

౫౦

మ, ఒకటస్థజ్ఞ, మఱొక్కచోటమఱిగు
 జ్ఞొందొక్కచో దొడ్డవై,
 యొకట స్పర్ధుణపూర్ణబుద్ధివయి, వే
 రొందొక్కచో వృద్ధువై
 యొకటస్పంస్తవనీయ కీర్తివపుదో ?
 యోయీ ! జగత్పూర్వ ! యో
 సకలాదిత్యసభాధినాథుడ : నమ
 స్కారము నీ కీశ్వరా !

౫౧

నమ ఆశ వేచా జి రాయచ॥ ౧౨

నమ శ్రీఘ్రియాయచ శ్రీభ్యాయచ ౧౩

నమ ఊ ర్శ్యాయచా వస్వస్యాయచ॥ ౧౪

నమ స్సోత స్యాయచ ద్వీప్యాయచ ౧౫

ఇతి పంచమోనువాక

స్సమాప్తః॥

శా. ఆశువ్యాపనశీలము, న్నమన స
 మ్యక్తోశలంబు, స్వరా
 వేశా న్నమనంబు సల్పుగుణము,
 నిష్కల్మషప్రవాహాకృతి
 న్దేశాల స్తరియించునేర్పుఁ, దలప
 న్నిసౌమురా, రుద్ర ! యో
 యీశా ! మా నతులందుకోఁగదర ! స్వా
 మీ ! సర్వకాలంబులన్,

౫౨

మ. చిలుగాడ్పుల్గదలింప, మింటిమొగమై
 చెన్నారు నీరంపుఁ బై
 తటగ ర్నిదు విలాసముల్గదవె? శాఁ
 తమైన నీరమ్ముపై
 మెఱయున్గాదె భవద్విలాసము ? యురీ
 మిత్రాకృతీ ! ద్వీప సు
 స్థిరరూపా ! నతులోయి ! నీనిఖిల మూ
 ర్తి స్ఫూర్తి రత్నాలకున్.

౫౩

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా
 ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
 మూర్తిచేత రచింపఁబడిన
 నమోవాకమ్మునందుఁ
 పంచమస్తంభకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ ర మ్

షష్ఠోనువాకః

హరిః ఓం

నమో జ్యేష్ఠాయన కనిష్ఠాయచ॥

౧

నమః పూర్వజాయ చాపరజాయచ॥

౨

నమో మధ్యమాయ చావగల్భాయచ॥

౩

(శ్రీ)

నమోవాకము

షష్ఠ స్తబకము

మ. చదువు ల్సంపదలు న్మోదల్గులుగు నై
శ్వర్యంబులం బెద్దవై.
యెదియున్నేని దరిద్రమూర్తివియునై .
యీరేడు లోకాలకు
న్మోదటన్వెల్గిన ధాతవై ప్రళయమం
దుం గాలరుద్రుండవై.
మొదలంట న్సకలమ్ము డుల్పు శివ ! కే
లొడ్డు న్సవల్లీలకున్.

౫౪

మ. జగదుత్పత్తికిఁ బిమ్మట స్ప్రళయ దీ
జై కేళికిం బూర్వ. మీ
జగమందుంగల జీవసంఘములు, త్వ
త్సంబంధ వీలల్గదే,
జగజెట్టి : యెవరోయి తొట్టియల ర
క్షల్పొందు నబ్బాలకుల్.
మొగమొటంపడకుండఁ దెల్పుఁగదె ! కే
లొడ్డు న్సవల్లీలకున్.

౫౫

నమో జఘన్యాయ చ బుద్ధియామ చ॥ ౪

నమ స్సోధ్యాయ చ ప్రతిసర్వాయ చ॥ ౫

నమో యామ్యాయ చ తేమ్యాయ చ ౬

నమ ఉర్వర్యాయ చ ఖల్యాయ చ॥ ౭

మ. సకలందై న చతుప్రణమ్యుసకు ప
 త్వందై న నీమూర్తికిన్,
 సకళందై న తరుప్రబంధ విలస
 చ్చాభాది నీమూర్తికిన్,
 సకలాదంబు పుణ్యపాపచయ న
 శందై న నీమూర్తికిన్,
 సకలేశా : సతురోయి నీకు, ఘన
 య బంధ సంబంధికిన్.

౫౬

మ. మునురూపంబునఁ దాప్తలందు భయచ
 న్ద్యంజూపు నీలీలకు,
 స్సమిత స్వాజ్ఞానయందు మో : మును సం
 ధానించు నీలీలకున్,
 పరమీయంబగు రత్నగర్భపయి ధా
 న్ద్యందై న నీ లీలకు,
 స్సమయందున్, బొలమందుఁ గళ్లమున సం
 ధానించు నీ లీలకున్.

౫౭

నమ శ్లో^Iకాయ^I చా^Iనసా^Iన్యాయ^I చ॥ ౮

నమో^I వన్యాయ^I చ^I క^Iత్యాయ^I చ॥ ౯

నమ శ్ర్శ్వా^Iనాయ^I చ^I వ్ర^Iతిశ్ర్శ్వా^Iనాయ^I చ॥ ౧౦

నమ ఆశు^Iషే^Iణాయ^I చా^Iశు^Iర^Iథాయ^I చ॥ ౧౧

నమ శ్శూ^Iరాయ^I చా^Iవ^Iభి^Iంద^Iతే^I చ॥ ౧౨

నమో^I వర్మి^Iణే^Iచ^I వ^Iరూ^Iధ^Iనే^I చ॥ ౧౩

నమో^I బి^Iల్మి^Iనే^I చ^I క^Iవ^Iచి^Iనే^I చ॥ ౧౪

నమ శ్శ్మ^Iతాయ^I చ^I శ్రు^Iత^Iసే^Iనాయ^I చ॥ ౧౫

ఇతి షష్ఠోనువాక

స్పమాప్తః

ఉ. వైదికమంత్రజాతమున

వర్తిలుమూర్తి, తదంతమంత్ర సం
పాదితమూర్తి, రమ్యవన

పాదపమూర్తి లతాధ్యమూర్తి, శ
ద్ధాదికవర్తి, యోప్రతిర

వాంచితమూర్తి, సతమ్ము నీకు స
మ్మోదముతో నమస్కృతులు

పొల్పుగ సల్పెదనో మహేశ్వరా :

౫౮

సీ. ఎవ్వని నైస్యమ్ము లేగవేగముతోడ

నెవ్వఁడువైరుల యేపడంచు

నెవ్వఁడు శూరుడై యేచుచునని నిల్చు

నెవ్వఁడు కవచియై యెసఁగుచుండు

నెవ్వఁడు కంచుకొపేతుడై భాసిల్లు

నెవ్వడు సూతుడై యింపుగాంచు

నెవఁడు కిరీటయై యెల్లయనులనుండు

నెవ్వఁడు కవచియై యెసఁగుచుండు

తే. గీ. నెవఁడు వేదాల ముఖ్యుడై యేపుగాంచు

నెవఁడు వందిగణజనేశ్వరుండు

నెవని కీశ్వరుడనువాడు నెవ్వఁడు లేదొ

యట్టి యీశ్వర ! వందనాలయ్యనీకు.

౫౯

ఇది వేదిచెర్ల కుల లఁకారడగు శ్రీ నాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయ తనూభవుండై న యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

షష్ఠస్తవకము — సమాప్తము

(శ్రీ)

స మ త్ర మ్

సప్తమానువాకః

హరిః ఓం

స^Iమో^I దుం^Iదుభ్యా^Iయ చా^Iనానన్యా^Iయ చ॥ ౧

స^Iమో^I ధృ^Iష్ట^Iవే^I చ వ్ర^Iమ్భ^Iశా^Iయ చ॥ ౨

స^Iమో^I దూ^Iతాయ^I చ వ్ర^Iహితాయ^I చ॥ ౩

స^Iమో^I ని^Iషంగి^Iణే^I చే^Iషు^Iధి^Iను^Iతే^I చ॥ ౪

(శ్రీ)

స ద్రోవా కము

సప్తమ స్తబకము

శా. నాదందై వినిపింతు మందుభిని నం
డంబందు తద్ధ్వనన
శ్రీధర్మంబునఁ గానుపింతు ధృతిపై
చెన్నొందవే ఊరుల,
న్దేదే నీకళ గూఢచారుల, భవా
నీనాథ ! ఋమ్మాటికి
న్దోయూ జగముందు, నీప్రతిఫలే
నేరేసి, దే యుక్కటిన్.

౬౦

శా. రాజాస్థానమునందు సూతయనఁ, గా
ర్య ప్రేషితుండన్న, నీ
యోజస్ఫూర్తితులేగదే ? యసిధరుం
దొప్పారఁదే నీ కళ,
న్రాజిల్లుంగదే నీ విలాసమునఁ దూ
ణభ్రాజి, తత్త్వద్విధ
భ్రాజిష్టు,న్నిను, నే నమస్కృతుల సం
భావింతునో యీశ్వరా!

౬౧

నమ స్త్రీక్షేపవే చాయుధినే చ॥ ౫

నమ స్వాయుధాయ చ సుధన్వినే చ॥ ౬

నమ స్సృత్యాయ చ పథ్యాయ చ॥ ౭

నమః కాట్యాయ చ నీప్యాయ చ॥ ౮

నమ స్సూర్యాయ చ సరన్యాయ చ॥ ౯

నమోనా ద్యాయ చక్రే శ్చాయ చ॥ ౧౦

నమః కూప్యాయ చావట్యాయ చ॥ ౧౧

నమో వర్షాయ చావర్షాయ చ॥ ౧౨

నమో మేఘాయ చ విద్యుత్యాయ చ ౧౩

సీ. ఎవ్వని సాయకమ్మెంతేని వాడిమై
 వరలునో వానికి వందనమ్ము
 తెవ్వని కరమందు నెన్నేని బాణముల్
 పరగునో యతనికి వందనమ్ము
 తెవ్వని చేతియం దెసఁగుఁ ద్రిపూలమ్ము
 భద్రదం బతనికి వందనమ్ము
 తెవ్వని హస్తమం దిముడు పినాకమ్ము
 సుందరం బతనికి వందనమ్ము
 తే. గీ. నెవఁడు లఘుమార్గమూర్తియై యెసఁగుచుండు
 నెవఁడు ఘనమార్గరూపియై యేపుగాంచు
 నెవఁడు కృత్రిమ కుల్యాత్ముఁ డెవఁ డనంత
 వాహినీరూపుఁ డతనికి వందనములు.

౬౨

సీ. కర్దమమిత్రాంబు కణరూపుఁ డెవ్వఁడు
 పరసరోజలమూర్తి వరలు నెవఁడు
 పుష్కరిణీ నీరపూరమూర్తి యెవఁడు
 స్వల్పసరోమూర్తిఁ బరగు నెవఁడు
 క్రూపప్రపూర్ణాంబు రూపుఁడౌ నెవ్వఁడు
 గర్తస్థలఘుజలమూర్తి యెవఁడు
 ఘనఘనాఘన వృష్టవనరూపుఁడెవ్వఁడు
 ఘనసముద్రాంభః ప్రకాండుఁడెవఁడు

తే. గీ. భూరిఘనసాంద్ర విస్ఫురద్వారిమూర్తి
 విద్యుదుల్లసదంబు సంవిష్టమూర్తి
 యెవఁడౌ వానికి నర్పింతు నిన్నియన్ని
 యనఁగరానన్ని వందనా లధికభక్తి.

౬౩

నమకమ్

నమ ఈధియాయ చాలెవ్వాయ చ॥ ౧౪

నమో వాత్యాయ చ రేస్సెయాయ చ॥ ౧౫

నమో వాస్వవ్యాయ చ వాస్సువాయ చ॥ ౧౬

ఇతి సప్తమూసుపాధ్

స్వమూప్తః

పే. శరదప్రభాసురజలరూప ధరునకు

నందింతు సద్భక్తి వందనమ్ము
 తాతప సహిత వృష్ట్యాకార ధరునకుఁ
 జెందఁ జేసెద భక్తివందనమ్ము
 వాయునమ్ముశ్ర వర్షాయతఘూర్తిని
 దొందింతు నర్మిలి వందనమ్ము
 ప్రళయాద్ధి జాగ్రత్ప్రవర్షభాభాస్వర
 పరఘూర్తి కర్పింతు వందనమ్ము

చే. గీ. వస్తులోక శరీరికి వందనమ్ము

వాస్తువిజ్ఞాన విభునకు వందనమ్ము
 పందనము సర్వరూపికి వందనమ్ము
 పందనము జగత్ప్రభునకు వందనమ్ము.

౬౪

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా
 ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
 మూర్తిచేత రచింపఁబడిన
 నమోవాకమ్మునందుఁ
 సప్తమస్తటకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

సమర్పమే

అష్టమోసువాదః

హరిః ఓం

సమ స్సో మాయ చ రుదాయ చ॥ ౧

సమ స్తా మ్రాయచా రుణాయ చ॥ ౨

సమ శ్శృంగాయ చ పశుపతయే చ॥ ౩

సమ ఉగ్రాయ చ భీమాయ చ॥ ౪

సమో అగ్రే వ ధాయచ దూరేవధాయచ॥ ౫

సమో హస్తే చ హనీయసే చ॥ ౬

(శ్రీ)

సమోవా కము

అష్టమస్తబకము

మ, ఉమనర్ధాంగిగనేలు సోముసకు, నెం
తో ప్రీతిమై మాదు శో
కములెల్లం గరిగించు రుద్రున, తుషః
కాలంబున న్దామ్ర బిం
బలున న్దో చెడియర్యమాత్మనకు, సా
మాన్యరుణజ్యోతి రూ
పముతోఁ బిమ్మటవెల్గు సీశునకు, మ
చ్చావమ్మున న్మోక్తకైదన్.

౨౫

మ. తత పౌఖ్యప్రదదుఁడైన శంగునిఁ, బకు
త్రాత, నివిరోధ్యత్పత
త్తతరోషాకృతి, భీమమూర్తి. నెదురై
దర్పాత్ముల న్దాన శి
క్షితులన్జేపెడువానిఁ, గన్మోరఁగి శి
క్షింపన్జాలు నవ్వాని దు
ర్మతి సంహర్తను. హంతకాకృతుని నం
భావించు నస్మన్మతిన్.

౨౬

సమకమ్

న^Iమో^I వృ^Iక్షే^Iభ్యో^I హరి^Iకే^Iశే^Iభ్యః॥

౭

న^Iమ^I స్తా^I రా^Iయ॥

౮

న^Iమ^Iశ్శం^Iభ^Iవే^Iచ^I మ^Iయో^Iభ^Iవే^Iచ॥

౯

న^Iమ^I శ్శం^Iక^Iరా^Iయ^I చ^I మ^Iయ^Iస్క^Iరా^Iయ^I చ॥

౧౦

ఉ. పచ్చనియాకులస్థుములు

వారుచు నేచిన వృక్షసంతు, నీ

యచ్చునా యాపులేగదవె ?

యట్టి భవస్మధుమూర్తికిన్నతుల్.

నిశ్చలమై భవించుచు, స

నేక మృదుధ్వని రాతికాద్యమై,

ముచ్చటఁగొల్పు నీ ప్రణవ

మూర్తికిఁ జేసెద నెన్నియోనతుల్.

౬౦

చం. ఘన ధన ధాన్య ముఖ్య సుఖ

కారణుఁడెవ్వఁడు, మోక్షలక్ష్మినిం

జనితము సేయునెవ్వఁడు, ప్ర

సన్న పితృప్రముఖాత్ముఁడై సుఖ

మును నిడు నెవ్వఁ డేఁడుగురు

మూర్తిని మోక్షసుఖమునిచ్చు, నా

ఘనునకు నంజలించెద, జ

గన్నుత మంగళశాంతమూర్తికిన్,

౬౧

సమశ్చి వాయ చ శివ రాయ చ॥ ౧౧

సమ స్థి ధ్యాయ చ కూల్యాయ చ॥ ౧౨

సమః పార్యాయచా పార్యాయ చ॥ ౧౩

సమః ప్రతరణాయ కోత్తరణాయ చ॥ ౧౪

సమ ఆతార్యాయ చాల్లద్యాయ చ॥ ౧౫

సమ శ్చిష్టాయ చ ఘ్నేన్ద్రాయ చ॥ ౧౬

సమస్సిక త్యాయ చ ప్రవహ్యాయచ॥ ౧౭

ఇత్యష్టమోఽనువాక

స్సమాప్తః.

ఉ. మంగళరూపధారికి నమస్సు, సు

మంగళశాలికిన్నతు,

లమంగళ తీర్థవాసికి న

మస్సు, నదీతటవాసికిన్నతుల్ ,

తుంగభవాబ్ధి తీరయుగ

తుందిలమూర్తికి మన్నమస్కృతుల్,

సంగవిముక్తి హేతునకు,

సర్వవిమోచనశాలికి, న్నతుల్

౬౯

మ, భవవార్ధింబడి మ్రగ్గువాడనంగ, సం

పన్ముఖ్య సౌఖ్యావళి

స్మిపులగ్గోరెడు వాడనంగ, సరయ

న్నీవేకదే దేవ : యీ

భువిలోనన్ ద్రుణమైన ఫేనమయిన,

న్భూరేణువైన న్జలో

దృవమైన, న్నినుకంటెభిన్నమటె ? త

త్తద్రూప : నీకున్నతుల్ .

౭౦

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా

య్యని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

అష్టమస్తబకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

స మ క మ్

సవమానుచాతః

హరిః ఓమ్

నమః ఇరిణ్యాయ చ ప్రపణ్యాయ చ॥

౧

నమః గుంశిలాయ చ క్షయణాయ చ॥

౨

—

నమః కపర్ది నే చ సుల స్తయే చ॥

౩

నమో గోష్ఠ్యాయ చ గుహ్యాయ చ॥

౪

నమస్త్రైవ్యాయ చ గేహ్యాయ చ॥

౫

(శ్రీ)

సమోవాకము

సవము స్తబకము

ఉ. భూసవిహీన దేశము, వి

కస్వర సస్యసమృద్ధదేశము,

న్దానట వీసత్తై వివిధ

కర్కశ శైలములున్నదేశము,

న్దాసముసేయ సప్తమయి

భాసిలువారి సమృద్ధదేశము,

న్దాసిలు నీవిలాస గుణ

భాసములంచు, సమస్కరించెదన్.

౧౧

చం. జడలా ధరింతువంట ముని

సంతతికిం గనిపింతువంట, గో

కులమున నుందువంట, గృహ

కోటులఁ బుట్టుచు నుందువంట, బల్

జెలయుదువంట తల్పముల,

వెల్గెదవంట సుసాధపాళి? నీ

సడతరెలుంగ మాతలను

సంగనురాదుగదా, మహేశ్వరా !

౧౨

సమః	కాట్యాయ	చ	గహ్వరే	స్థాయ	చ॥	౬
సమో	ప్రహదయ్యాయ	చ	నివే	స్థాయ	చ	౭
సమః	పాగుం	సవ్యాయ	చ	రజవ్యాయ	చ॥	౮
సమ	శ్చుష్కాయ	చ	హా	త్వాయ	చ॥	౯
సమో	లోప్యాయ	చో	లప్యాయ	చ॥		౧౦

—

సమ	ఊర్వాయ	చ	సూర్వాయ	చ॥	౧౧
సమః	పర్ణాయ	చ	వర్ణశీద్యాయ	చ॥	౧౨

మ. వసము ల్గహ్వరసీమలు స్మడుగులుం,

ద్రా లేయహః పూరిము,

త్తనుపాంసుప్రజము,

ల్పరాగగణము ల్ప ల్పాష్కకాష్కములున్,

ఘసకాంతుజ్వలకాష్కము,

ల్కృతిన భూభండములు, స్సారభూ

గణము, త్ని నిపసించుచోట్లుగదె, యు

గ్రా : రశ : సర్వేశ్వరా :

23

ఉ. భూతలసీమలు, న్సుషిర

భూములు, భూజమనోజ్జపత్రముల్

వాతవిభూతశుష్కతరు

పత్రములు న్నవదద్భుతావహ

స్థితవిలాసచిహ్నములు,

చెప్పెడిదేమి మహేశ : నీవుగాఁ

జేతమునందుఁ దోచని య

చేతనచేతన వర్గమున్నదే ?

24

నమో పగు రమాణాయ చాభిష్మతే చ॥ ౧౩

నమ ఆ క్షిదతే చ ప్రక్షిదతే చ॥ ౧౪

నమో పః కి గ కేభ్యః

దేవానాగుం హృదయేభ్యః॥ ౧౫

నమో విక్షీణకేభ్యః॥ ౧౬

నమో విచిస్వత్కేభ్యః॥ ౧౭

నమ ఆ నిర్జ్వాతేభ్యః॥ ౧౮

నమ ఆ మీ వత్కేభ్యః॥ ౧౯

ఇతి నవమోనువాక

స్వమాప్తః

౪. యుధమెత్తి, క్రూరుల భ

యార్తులుగల వొనరింప గోషివై,

యాయుధమెత్తి, దుష్టనుసి

యంతకునంతికసిహుఁ జేర్పఁ, శూ

లాయుధ ! నీవు నేర్పరివి,

ప్రాణి సర్పత్యముఁ బట్టి, శిక్షితున్

జేయుదు, నీ కివే సతుల

శేషజగద్గణ చక్రవర్తికిన్.

౨౫

౫. పోరినపోక్కె లిచ్చి తముఁ

గొల్పెడి వారలఁ బ్రోచుదేవతా

కారులు, నక్షయాత్మకులుఁ,

గాంక్షిత సిద్ధులరు, స్మహాభుసం

హారులరు, స్పృమస్త జగ

దాత్ములరు, స్పృహురువ్రమూర్తి సం

చారుల తై న మీకు, ధర

సాగిలి మ్రొక్కెదఁ, బూర్తభక్తియై.

౨౬

ఇది మేడిచెల్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా

భ్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాజనేయ

మూర్తిచేత సచింపఁబడిన

సమోవాకమునందుఁ

సవమస్తబకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

నమకమ్

దశమోనువాకః

హరిః ఓమ్

ద్రా పే అంధ స స్ప తే దండ్ర న్ని లోహిత

ఏషాం పురుషాణా మేషాం పశూనాం

మాభేర్మా ౭ రోమోవేషాం

కించ నామ మత్ ॥

౧

యాతే రుద్ర శి వా తనూ

శ్చి వావిశ్వాహభేషజీ

శివా రుద్రస్య భేషజీ

తయానో మృడ జీవసే ॥

౨

(శ్రీ)

నమోవాకము

దశమస్తబకము

ఉ, పాపులఁ బారఁ ద్రోలి, బుధ

పాపుల పాలిటి యన్నదాతవై,

కోపము తాపమునెలిచి,

కోరి విరక్తిని బూనియుండునో

తాపసవేష : నీలగళ :

తక్కక యిప్పుడ వచ్చి, మమ్ములన్.

మాపశువర్గము, న్నుఖ స

మంచితముం దొనరించి ప్రోవవే.

౭౭

ళా, మారోగమ్ముల, మాదులేములఁ ద్రుటి

న్మాయంపుచు, నోక్షముం

బాధంపర్యముగా నొసంగెడు భవ

ద్భవ్యంబు శాంతంబు, నా

కారంబు న్వడిబూని మాజనతతి

స్థల్యాణములైందఁగా,

నీరోగంబయి మాపశువ్రజము, సం

న్దీపింపఁగ, న్నోవవే.

౭౮

ఇమాగుం రుద్రాయ

తవసే కపర్దినే

క్షయ ద్వీరాయ

ప్రభ రామ హేమతిమ్॥

3

మృడానో రుద్రోతనో మయస్కృధి

క్షయ ద్వీరాయ నమసా విధేమతే॥

యచ్ఛంచయోశ్చ | మనురాయజేపితా

తదస్యామ తవ | రుద్రప్రణీతౌ॥

౪

శా. రాజద్రమ్య జటాకలాప ! పర వీ
 ర చూర ! యోరుద్ర ! పూ
 పూజలెకొని. వాడవాడలను బెం
 పుల్గోరి వర్తించుమా
 మా జంతు వ్రజము, న్మనుష్యగణము.
 న్మా ప్రాణిసంఘము న
 వ్యాజంబైన కృపాకటాక్షమున, సౌ
 ఖ్యశ్రీలఁ దేలింపవే.

౯౯

ఉ. మాదు పితామహుండు, జన
 మాన్యఁడునైన మనుప్రభుండు, సం
 పాదన సేసినట్టి శుభ
 పద్ధతులెల్లను, మాకుఁ బ్రాప్తము
 ల్గాఁదగు దీవనల్పలిపి,
 కాంక్షలు తీర్చి సతమ్ము మమ్ము సౌ
 భ్యోదయులం బొనర్పఁగదె.
 యుగ్ర ! మహేశ్వర ! నీకు మ్రొక్కెదన్.

౧౦

మానో మహంత ముతమానో అర్భకం
 మాన ఉక్షంత ముతమాన ఉక్షితం ।
 మానో వధీకపి త రం మోతమాతరం
 ప్రియా మానస్తనువౌ రుద్ర రీరిషః॥

౫

మానస్తోకే తనయే మాన ఆయుషే
 మానో గోషు మానో అశ్వేషురీరిషః
 వీరా న్మానో రుద్ర భామితో వధీ
 ర్హవిష్మంతో నమసా విధేమతే॥

౬

ఉ. మాదు పితామహాదులను,

మా తలిదండ్రుల, మాదు బాబురన్,

మాదు సమర్థనాయకుల,

మా యుదరస్థితులైన బాబురన్,

మాదు ప్రియాంగనామణుల,

మా సఖుల, న్పసుల, న్సతమ్ము, స

మోదములందుఁ దేల్చుచును,

ఋర్ణ సుభద్రులఁగా నొనర్పవే.

౮౦

.

ఉ. మాదు సుపుత్రపౌత్రులను

మాన్య గుణాంచితులన్బొనర్చుచున్,

మాదగు నాయురున్నతుల,

మాదగు గోగణరాజి, మాదు న

శ్వాది పశుప్రకాండమును,

నవ్యయవీరభటాళి, నెప్పుడున్

త్రోది యొనర్పవే గిరిశ :

పూజ్యుని, ని న్గొలుతున్నమస్తతిన్.

౮౧

ఆరాత్నే గోఘ్న ఉత పూరుషఘ్న
 క్షయద్వీరాయ సుమ్న మస్తే తే అస్తు ।
 రక్షో చ నో అధి చ దేవ బ్రూహ్మధాచ
 న శ్శర్మ యచ్ఛ ద్వి బహ్వాః॥

2

స్తుహి శ్రుతం గర్తృసదం యువాసం
 మృగం న భీమ ముపహతు ముగ్రమ్ ।

ఉ. గో నరవీర హింసమెయి

ఘోరతరంబగు నీదుమూర్తి, చూ
పూనినచోటఁ జేర్చకువె,

భూరి సుఖవ్రదమైన దేహమే.

మానక మమ్ముఁ జేర్చవె, యు

మాధవ ! నిచ్చలు మాకు నవ్య యా
న్యూన శుభస్ము లిచ్చుచు. మ

హోన్నతులన్మముఁ జేయవే శివా !

౮౩

ఉ. ఏది యుగాంతమందున మ

దేభముఁ జూచి నృళంస సింహము
న్మాదముఁ జెంది హింసఁగొను

మాడ్కిఁ జరించుఁ దదుగ్రమూర్తికి
న్మాదు మనోంబుజంబున, న

నారతము న్వెలుగొందునట్టి, స
మ్మోద షహోజ్వలంబయిన,

మూర్తినుతించుత, నాదు వాగ్గురుల్.

౮౪

మృడా జరితే రుద్రస్త్వానో
అన్యం తే అస్మిన్ని వపంతు సేనాః॥

౪

పరిణో రుద్రస్య హేతిర్వృణక్తు
పరి త్వేషస్య దుర్మతి రఘాయోః॥

అవస్థిరా మఘవద్భ్యస్తనుష్వ మీఢ్వ
స్తోకాయ తనయాయ మృడయ॥

౫

ఉ. నీ నుతులందు మైమఱచి
 నిచ్చలు శోషిలు నాదుదేహముం,
 బూని సుఖాబ్ధిఁ దేల్చుటది
 ముఖ్యము, దేవ ! మదుగ్రవై రుల
 న్మానక, హింసపాల్పఱచి,
 మామక జీవముఁ గాచునట్లు, నీ
 సేనకు నానతిచ్చుటది
 చెల్లును, దేవ ! జగత్త్రియార్చితా !

౮౫

తే. గీ. భయదమైనట్టి రుద్రుని పదుమకత్తి
 మాకు బహుదూరవ ర్తియై మనుసు గాక
 శత్రుసంహార కాలోగ్రశాలియైన
 రుద్రదుర్మతి మాయెడ స్రుక్కుఁ గాక.

౮౬

తే. గీ. ఓ సుఖప్రద ! నీదగునుగ్రమూర్తి
 మాకుఁ గన్పింపఁ జేయకు మాదుకోర్కె
 లెల్లదీరుచు నోరుద్ర ! యెంతయుఁ గృప
 మాదు పుత్రప్రపౌత్రుల మనుషుమయ్య.

౮౭

మీ॒ధు॒షమ॑ శి॒నత॑ప॒శి॒శ్రో స॒స్సుచ॑నా భ॒వః॑
 ప॒రమే॑ వృ॒క్ష ఆ॒యు॒ధం ని॒ధా॒యః॑ ।
 కృ॒త్తిం వసా॑న ఆ॒చర॑పి॒నాకం॑
 బి॒భ్ర దా॑ గ॒హిః॑

౧౦

వి॒కేరి॑ద వి॒లోహి॑త స॒మస్తే॑ అ॒స్తు భ॒గినః॑ ।
 యా॒స్తే సహా॑స గుం॒హేత॑ యో॒ఽన్య ము॒స్మ
 న్ని వ॒పంతు॑తాః॑॥

౧౧

చం. వరద ! శమప్రధానగుణ

భాస ! మహేశ ! సతమ్ము మామెడన్
గరుడాను బూని, శాంతపడి,

కర్కశమైన త్రిశూలము, స్థపన్.
వరపట వృక్షమందునిచి,

వ్యాఘ్రపుఞ్జరముఁ బూని, మాకు స
త్వరముగ దర్శనం బిడవె.

బాణవియుక్త ధనుఃకరుండవై .

౮౮

ఉ. భక్తజనాళికి నృపహుళ

భాగ్యములిచ్చు విశుద్ధరూప! ధీ
యుక్తుఁడనై భవచ్ఛరణ
యుగ్మమునందున వ్రాలిపోయెడన్.

సక్తిమెయి నృపవత్కరము
నన్వెలుగొందెడు నాయుధావళిన్.

ద్యక్తములం బొనర్చుచు, న
నారతమున్మము త్రోవవే, శివా !

౮౯

నమకమ్

సహస్రాణి సహస్రధా బాహుప్రాస్తవహేతయః
తానామీశానోభగవః పరాచీనాముఖాకృధి॥౧౨

ఇతి దశమోనువాక

స్సమాప్తః

ఉ. నీదు సహస్ర బాహువుల

నేస్తముగన్న సహస్ర హేతులు,

న్నీదు నధీనముల్గదవె ?

నిచ్చలు మాకుఁ బరాజ్ఞుభిములుం

గాఁదగు నట్లు పానిగతిఁ

గల్పనసేసి, ప్రశాంతమూర్తివై,

మాదు హృదంతరాళమున

మానకనాట్యము సల్పవే, శివా !

౯౦

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

సమోవాకమునందుఁ

దశమస్తంభకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

నమకమ్

ఏకాదశానువాకః

హరిః ఓం

సహస్రా^Iణి సహస్ర^Iశో యే రుద్రా^I అధి భూమ్యా^{II}॥

తేషా^Iగుం సహస్రయోజనేన^Iధన్వా^Iని తస్మి^Iసి॥ ౧

అస్మిన్మహాత్యర్థ^{II}వేన^Iత్త^Iరిక్షే భవా^I అధి॥ ౨

నీలగ్రీ^Iవా శ్చి^{II}తి కంఠా శ్చ^Iర్వా అధః క్షమా^Iచరాః॥ ౩

నీలగ్రీ^Iవా శ్చి^Iతికంఠా దినగుం రుద్రా^I ఉపశ్రి^Iతాః॥ ౪

యే వృక్షే^Iషుసస్పింజరా^I నీలగ్రీ^Iవా విలో^Iహితాః॥ ౫

(శ్రీ)

నమోవాకము

ఏకావశస్తబకము

సీ. భూతలమ్మునయండు ఘోరిదయాబుద్ధి
భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !
నీరథిఁబోలు నీతారాపథమ్మందు

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !
స్వర్గసీమలయందుఁ బాతాళతలమందు

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !
వృక్షసంతతియందుఁ బింజిరాకృతిఁవాల్చి

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !

మీదు కరములయందున మెఱయుచున్న
చాపముల విజ్యములఁజేసి సత్వరముగ
చూకు బహుదూరమందున మనెడునట్లు
నిలిపి మమ్మేలుఁడయ్య నిర్నిద్రఘణితి.

౯౦

నమకమ్

యే భూతానామధిపతయో విశిఖాసః కష్టానః॥ ౬

యే అన్నేషు వివిధ్యంతి పాత్రేషు పిబతోజనాన్ ౭

యేపథాం పథిరక్షయ విల బృదాయ పృథః॥ ౮

యేత్థీర్థాని ప్రచరంతి సృకావంతో నిషంగిణః॥ ౯

య ఏతావంతశ్చభూయాగుం సశ్చ దిశోరుద్రావి తస్థిరే॥ ౧౦

తేమాగుం సహస్రయోజనే నధన్వానితస్మసి॥ ౧౧

సీ. భూతాధినాథులై పొలుపొందుచు సతంబు

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !

పానపాత్రలయందుఁ బూనిప్రాణులకు న

భద్రమ్ముఁ గూర్చెడు రుద్రులార !

తౌకికాతౌకిక లక్ష్మ్యాను వృత్తి ని

ర్షిద్రుల నేలెడు రుద్రులార !

చాపాసి హస్తులై సర్వతీర్థములం ద

భద్రులఁ గూర్చెడు రుద్రులార !

తే. గీ. భద్రులై యెల్లెడన్వెల్లు రుద్రులార !

మీదు కరములయందున మెరియుచున్న

యాముధమ్ముల మాకు నత్యంతదూర

మందు నిల్చుచు మమ్మేలుఁడయ్య కృపను.

సమోరుద్రచోభ్యోః సమోరుద్రచోభ్యోః
 దేవేంద్రగిత్తే దేవే దేవే దేవే
 మన్నం నాభ్యోః సన్న మిష మ
 స్తేభ్యో దశత్రాచీ ద్దశ దశే
 దశత్రాచీ ద్దశే ద్దశే
 ద్దశే ద్దశే ద్దశే ద్దశే
 ద్దశే ద్దశే ద్దశే ద్దశే
 ద్దశే ద్దశే ద్దశే ద్దశే
 ద్దశే ద్దశే ద్దశే ద్దశే

00

ఇతి ఏకాదశానువాక

స్వచ్ఛాప

ఉ. అన్నమరుత్ప్రవర్ణముల

నాయుభరూపమునన్ గ్రహించి యీ

మృన్నమిన్నున స్తవిలి

మాన్యతఁ గాంచెడు రుద్రులార ! మీ

కున్నతుల న్నొసర్తు దిశ

కున్దిశలై దుఃఖదిం బొసర్చి మా

కున్నతి సౌఖ్యమీయఁ దగుఁ

నుగ్రజనావఃఁ ద్రుంపఁగాఁ దగున్.

౯౫

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచే రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందు

నేకాదశస్తంబకము

సమాప్తము

